

Artigo 188. Anotación das sancións.

As sancións disciplinarias serán anotadas no Rexistro Central de Persoal do Ministerio de Xustiza, con expresión das faltas que as motivaron.

Artigo 189. Cancelación da anotación das sancións.

1) A autoridade competente para sancionar éo tamén para decretar a cancelación da anotación correspondente.

2) A anotación da sanción de apercibimento quedará cancelada, de oficio ou por pedimento do interesado, polo transcurso do prazo de seis meses desde que adquiriu firmeza, se durante ese tempo non dese lugar o sancionado a outro procedemento disciplinario que termine coa imposición de sanción.

3) A anotación das restantes sancións, con excepción da de separación do servizo, poderá cancelarse de oficio ou por instancia do interesado cando transcorresen, polo menos, dous ou catro anos desde o cumprimento da sanción, segundo se trate de falta grave ou moi grave, e se o interesado non dese lugar a novo procedemento disciplinario que termine coa imposición de sanción desde a firmeza do acordo sancionador.

4) A cancelación borrará o antecedente para todos os efectos, e deberá comunicárselle de oficio ao Rexistro Central de Persoal.

5) En ningún caso se computarán para os efectos de reincidencia as sancións cuxas anotacións fosen canceladas ou puídesen selo.

XEFATURA DO ESTADO

929 REAL DECRETO LEI 1/2006, do 20 de xaneiro, polo que se modifican os tipos impositivos do imposto sobre os elaborados do tabaco. («BOE» 18, do 21-1-2006.)

A imposición sobre os elaborados do tabaco constitúe unha relevante fonte de ingresos tributarios para as facendas españolas. Ademais, sendo a finalidade desta imposición esencialmente recadatoria, serve tamén como un instrumento ao servizo da política sanitaria. Isto recolleuse no convenio marco da Organización Mundial da Saúde para o control do tabaco, ratificado por España, onde se recoñece a eficacia dos impostos como medio para elevar o prezo do tabaco e, polo tanto, lograr unha redución do seu consumo, en particular entre a xente nova.

O gravame dos cigarros resulta da aplicación de dous tipos impositivos: un tipo impositivo proporcional, expresado como unha porcentaxe do prezo máximo de venda ao público, e un tipo impositivo específico, expresado en euros por 1.000 cigarros. A maior parte da carga tributaria que o imposto representa resulta da aplicación do tipo proporcional. De acordo co establecido na Lei 13/1998, do 4 de maio, de ordenación do mercado de tabacos e normativa tributaria, os prezos máximos de venda ao público dos cigarros (base do tipo impositivo proporcional) determinánanos libremente os fabricantes ou os importadores dos elaborados. Como consecuencia do anterior e fronte a outros impostos especiais, a recadación do imposto sobre os elaborados do tabaco é especialmente dependente dos prezos que poidan fixar os seus fabricantes e importadores.

Neste contexto, o mercado dos cigarros vén experimentando unha significativa redución dos seus prezos,

tanto pola aparición de novas marcas de prezo baixo como pola redución do prezo doutras marcas xa existentes nel. Tal redución dos prezos de venda prexudica os obxectivos en materia de política sanitaria, ao mesmo tempo que reduce as expectativas recadatorias do imposto.

Todo isto xustifica que o Goberno reaccione ante tal situación procedendo, como así fai a través deste real decreto lei, a un incremento dos tipos impositivos exixibles sobre os cigarros co obxecto de atender os obxectivos de política fiscal e sanitaria referidos. Este incremento concrétese nunha subida de 1 punto porcentual do tipo impositivo «ad valorem» (que pasa do 54,95 ao 55,95 por 100) e nunha subida de 2 euros no tipo impositivo específico (que pasa de 4,20 a 6,20 euros por 1.000 cigarros). Para evitar un incremento do diferencial de tributación entre os cigarros e o resto de elaborados do tabaco, tamén se incrementan os tipos impositivos –que son exclusivamente «ad valorem»– aplicables a estes últimos nunha proporción similar a aquela en que se ve incrementada a fiscalidade global porcentual para os cigarros.

Por último, en canto á figura xurídica a través da cal se aproba esta medida, débese destacar que, por unha parte, se trata dunha modificación que afecta o montante dos tipos impositivos e sometida, polo tanto, ao principio de reserva de lei. Por outra parte, a existencia, no marco dunha tramitación parlamentaria ordinaria, dun período de tempo prolongado entre o coñecemento da medida e a súa entrada en vigor, afectaría negativamente a súa propia efectividade e podería provocar, ademais, distorsións e condutas especulativas no mercado que se verían agudizadas na actual situación do mercado descrita máis arriba. Por iso se considera que o recurso á figura do real decreto lei está plenamente xustificado.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86.1 da Constitución española, por proposta do vicepresidente segundo do Goberno e ministro de Economía e Facenda, logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 20 de xaneiro de 2006,

DISPOÑO:

Artigo único. *Imposto sobre os elaborados do tabaco.*

Con efectos a partir da entrada en vigor deste real decreto lei, o artigo 60 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, quedará redactado como segue:

«Artigo 60. *Tipos impositivos.*

O imposto exixirase conforme a seguinte tarifa:

Epígrafe 1. Xarutos e xarutiños: 13,00 por 100.

Epígrafe 2. Cigarros: estarán gravados simultaneamente aos seguintes tipos impositivos:

a) Tipo proporcional: 55,95 por 100.

b) Tipo específico: 6,20 euros por cada 1.000 cigarros.

Epígrafe 3. Picadura para lear: 40,00 por 100.

Epígrafe 4. Os demais elaborados do tabaco: 24,00 por 100.»

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Dado en Madrid o 20 de xaneiro de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO